

Een nieuw bestuurslid stelt zich voor

Tijdens de afgelopen Algemene Leden Vergadering op 28 maart in de Rotterdamse Zeemanskerk ben ik voorgedragen door het bestuur en benoemd door de leden als buitengewoon bestuurslid. Tijd om me even voor te stellen zodat u weet met wie u te maken heeft.

Mijn naam is Jacques Groenendijk en ben net 69 jaar geworden. Ik ben getrouwd met een van geboorte Finse vrouw, Pirkko Häkkinen, en samen hebben we twee kinderen en vier kleinkinderen. Hoewel ik opgegroeid ben in Amsterdam, wonen wij al ruim 35 jaar in het zuiden des lands, waar wij indertijd naar toe zijn verhuisd voor mijn werk.

Tijdens mijn vervroegde pensioen heb ik meerdere bestuursfuncties bekleed, onder andere bij de zustervereniging Nederland-Finland. Dit laatste heb ik ongeveer acht jaar gedaan en heb daarmee mijn toegestane termijnen afgemaakt. Wel beman ik sinds twee jaar het secretariaat van de Vereniging Nederland-Finland. Het zal u niet verbazen dat er veel parallellen te zien zijn in beide verenigingen.

Door mijn Finse vrouw en een verblijf van een jaar in Finland, ben ik een echte Scandinavië-fan geworden. Onze reizen naar en vanuit Finland hebben ons vaak naar Noorwegen gevoerd. Ik denk dat we daar zeker een keer of 15 geweest zijn en het hele land door getoerd hebben van Kirkenes tot Bergen en van Oslo tot de Noordkaap. Echt verliefd zijn we geworden op de Lofoten. Leuk om te vermelden is misschien dat we bij stamboomonderzoek uitgevonden hebben dat de voorouders van mijn Finse vrouw in heel noordwest Europa gewoond hebben, maar dat hun oorspronkelijke 'roots' zich in Noorwegen bevonden.

Door mijn ervaring met en kennis van het besturen van organisaties en verenigingen ben ik door de nieuwe voorzitter van de Vereniging Nederland-Noorwegen, Alexander van Hoboken, gevraagd om een bijdrage te leveren aan de versterking van het bestuur van uw mooie vereniging. De financiële situatie eerder in dit voorjaar en de bestuursbezetting was verre van rooskleurig. Voor een beëindiging van de vereniging werd gevreesd. Maar de gedrevenheid bij de overgebleven bestuursleden bood wel veel perspectief. Na enig overleg bleek ook dat met gepaste maatregelen als kostenbesparingen en contributieaanpassingen de financiële situatie gezond gemaakt kan worden. Twee belangrijke redenen om ja te zeggen tegen het verzoek van Alexander.

Inderdaad, de VNN heeft echt toekomstperspectief en met een voltallig bestuur kunnen we er samen met u als leden weer een bloeiende vereniging van maken. Natuurlijk zullen we rekening moeten houden met veranderingen in de wereld om ons heen. Individualisering, 'social media' en internet hebben ook invloed op onze vereniging, maar van de andere kant biedt het ook mogelijkheden. Met een voltallig bestuur kunnen en willen we er veel meer aandacht aan besteden om de in Noorwegen geïnteresseerde Nederlanders in hun eigen regio te benaderen. Persoonlijke contacten via bijeenkomsten, maar ook via dezelfde 'social media' gaan we de contacten duidelijk verbeteren. Hier liggen de kansen. Daarom overwegen we extra uren vrij te maken voor regionale contacten en de tijd daarvoor te vinden door bepaalde werkzaamheden meer te gaan centraliseren. De werving van nieuwe leden willen we ook zoveel mogelijk oppakken door actief te werven gedurende de regionale bijeenkomsten. Daar kunnen we laten

zien waar we sterk in zijn. Er zijn volop plannen die we gezamenlijk binnen het bestuur willen gaan uitwerken om voor de komende jaren weer een slagvaardig en gezond beleid te kunnen voeren waaruit de aandacht voor onze leden en de passie voor Noorwegen blijkt. Essentieel daarin is natuurlijk uw steun. Gezamenlijk gaan we er voor!

Jacques Groenendijk